

İSMAİL KARAKURT

ÖYLE BİR VAKİTTE GEL Kİ

Çayın buğusuna karışmış kederle
Bir rüya gibi yaşanmış ne varsa
Irmaklarla boy ölçüşen yolculuklar
Ve Neşet Ertaş türküleri eşliğinde;
Anlatacaklarım var az da olsa,
Unutma, unutma, unutma diye...

Kimi pencereleri kör bıçak bile açarmış
Kimi kapıları rüzgârın mektupları
Dilinin ucunda kaldı hep söyleyeceklerin
Dilinin ucunda denizin maviliği
Mevsimlerin havalandırdığı ne varsa
Zamanın balkonuna çıkışın, o çıkış
Şimdi içindesin içindeki yolculuğun.

‘Satranç Dersleri’ okuyup
Selçuk Küpçük dinlerdin bir de
‘Tebessüm Provaları’ kapatmazdı
Dudaklarındaki o acıyı
Aşktan bahsetsen de can kuşum!
Çavdarlar büyüdü, arpaların çiçeği soldu...

Bir kiraz gülümsemesindeydi Hocam Nasrettin,
Başaklardaydı Konya ovası sarıya kesik,
Sarı kesikten kavun yüklü kamyonlar
Mesnevi’nin içinden sen geçtin
Bir karınca bir yuva telaşı ovaya yayıldıydı
Demirdeki ses çarşıya,
Elmadaki heves Yusuf’u gören bıçağa.

Kırşehir'den geçişin bir bozlak gümlemesiydi
Dersini almış da ediyordu ezber niçe âşık
Musa Erođlu 'Bulut bulut üstüne' derdi
Gözlerin bulut bulut üstüne,
Ben 'Unutursun Mihriban' diye anlardım
Ne talih kuşları döndüydü gökyüzünde
Ne bir yıldızda gördük kendimizi
Keşke bir ırmak gibi aksaydın benimle!

Zaman geçti, zaman geldi!... "aşka düřtüm"
Yemin ettiğin kitabın altında kalma,
Artık Hafız Kemal Bey çalıyor
Gel ve dinle! Bu ses deđsin yüređine!

Yoksa ağlamaya başlayan güller hatırına,
Yaramı alıp giderim buralardan
Bahis açma bir daha dönüşlerden,
Diyelim ki dönüş içinde bir hayaldin,
Ama yine de, ama yine de, ama yine de
Ömrünün tamamında olmasa bile,
Mevsimin birinde bir ikinci gölgesinde:
"en son benim uykumda uyu"

Ne hançer ne gül ne su; yürek çarpıntısı
Bir harften sadece, bir harfin içinden, bir harfle;
Dünyadan bakacağımız bir yer buldum:
Öyle bir vakitte gel ki, uykuya kalayım öylece!